Canoane de rugăciune către Sfântul cuvios Eftimie cel mare

(20 ianuarie)

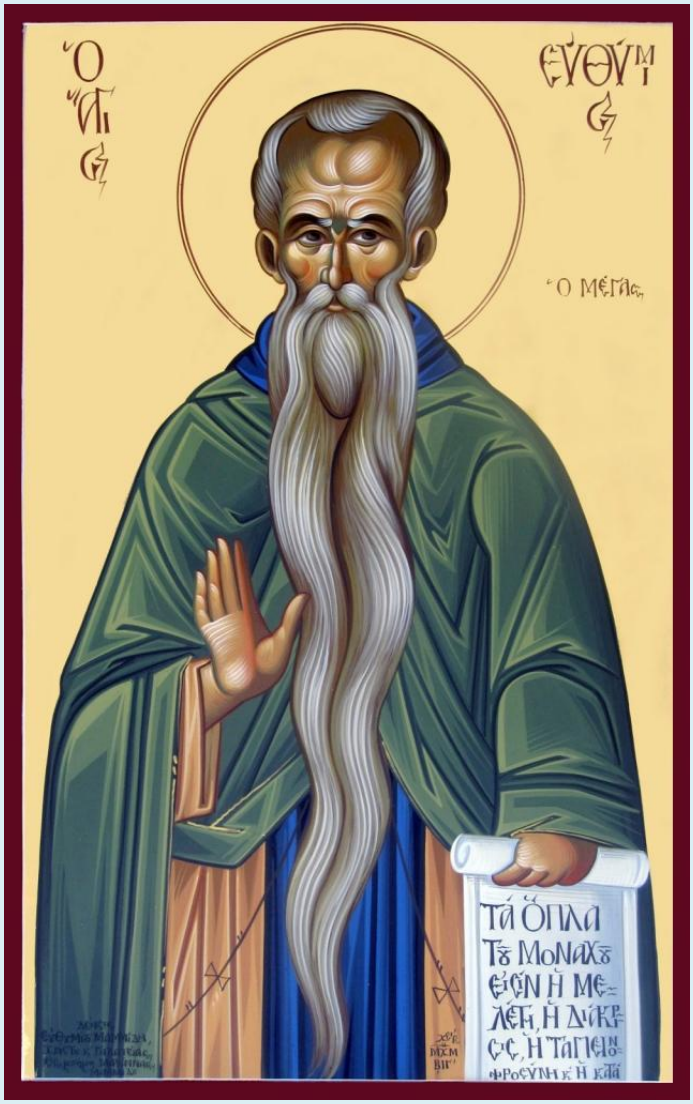

Sfântul cuvios Eftimie cel mare (20 ianuarie):

https://www.academia.edu/45061755/Sf%C3%A2ntul_cuvios_Eftimie_cel_mare_20_ianuarie_

https://archive.org/details/sf.-eftimie

***

Materiale despre Sfântul cuvios Eftimie cel mare:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf-cuv-Eftimie-(20-ian-)

https://archive.org/details/@steaemy?query=Eftimie

&&&

Canon de rugăciune către Sfântul cuvios Eftimie cel mare (1)

facerea lui Ioan Damaschin

Troparul Sfântului cuvios Eftimie cel mare, glasul al 4-lea: Veseleşte-te pustiu care nu rodeai, bucură-te ceea ce nu aveai durere; că bărbatul doririlor Duhului ţi-a înmulţit ţie fii, sădindu-i cu dreapta cinstire de Dumnezeu şi hrănindu-i cu înfrânarea, spre împlinirea faptelor bune. Cu ale cărui rugăciuni, Hristoase Dumnezeule, mântuieşte sufletele noastre.

Cântarea l, glasul al 4-lea

Irmos: Nu este asemenea Ţie...

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Eftimie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Dezlegat-ai întristarea celor ce te-au născut în chip minunat, făgăduit fiind de Dumnezeu mai înainte de naşterea ta ca un dar, numit cu numele bucuriei.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Eftimie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Glas de mulţumire, cuvioase, înalţă acum Biserica, primindu-te pe tine ca pe un vlăstar prevestitor de paşnică bucurie, de la Dumnezeu.

Cântarea a 3-a

Irmos: Nu întru înţelepciune şi în putere şi în bogăţie ne lăudăm, ci întru Tine, Înţelepciunea Tatălui cea ipostatică, Hristoase. Că nu este sfânt afară de Tine, Iubitorule de oameni.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Eftimie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ceea ce te-a născut pe tine, râvnind la cuvioşia Anei, te-a adus ca şi pe Samuel cel de demult jertfă vie lui Dumnezeu, celui ce şi mai înainte de zămislire te-a mărit.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Eftimie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

De prisosul dragostei celei către Dumnezeu fiind aprins, cu cuget prea cucernic ţi-ai înfrânt patimile, cuvioase. Pentru aceasta dumnezeiescul har s-a odihnit întru tine.

Cântarea a 4-a

Irmos: Plecat-ai cu pogorârea Ta, Hristoase...

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Eftimie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Păzindu-ţi mintea neschimbată, din scutece ai arătat viaţa ta suire la Dumnezeu; de care apropiindu-te, părinte, te-ai înălţat din putere în putere.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Eftimie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Iubit-ai smerenia lui Hristos şi de aceea pribeag spre Cetatea cea primitoare de Dumnezeu făcându-te, împreună te-ai răstignit, în gând, cu Cel ce a pătimit pe Cruce pentru tine.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Eftimie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

După Lege voind a lupta te-ai dezbrăcat de lume; şi gol luptându-te cu potrivnicul, după asemănarea lui Hristos ai ridicat în pustiu semn de biruinţă.

Cântarea a 5-a

Irmos: Nelegiuiţii nu vor vedea...

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Eftimie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Plecatu-te-ai Legii lui Dumnezeu; că ţi-ai robit trupul, purtătorule de Dumnezeu, ca pe un organ al sufletului, supunând duhului cugetul trupului.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Eftimie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Veselindu-te ai străbătut cărarea vieţii; şi frica lui Dumnezeu zămislind, ai născut mântuire celor rătăciţi, strălucindu-le ca un soare, în pustiu ascuns.

Cântarea a 6-a

Irmos: Venit-am întru adâncurile...

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Eftimie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Precum de demult pe fiii roabei cu naşterea din nou prin baia botezului i-ai înfiat şi acum, cu rugăciunile tale, de Dumnezeu purtătorule, sfărâmă jugul robiei noastre.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Eftimie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Harul lui Dumnezeu cel ce S-a Sălăşluit în chip lămurit întru tine, te-a pus pe tine iconom înţelept, învăţător al celor nepricepuţi şi izgonitor al duhurilor celor viclene, de Dumnezeu purtătorule, prea cuvioase părinte Eftimie.

Condac, glasul al 8-lea:

Podobie: Ca nişte pârgă a firii...

Întru cinstita naşterea ta, făptura a aflat veselie; şi întru dumnezeiasca pomenirea ta, cuvioase, bucurie a primit de pe urma multelor tale minuni; din care dai destul şi sufletelor noastre şi ne curăţeşte de spurcăciunea păcatelor, ca să cântăm: Aliluia.

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii în Babilon...

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Eftimie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Văzut ai fost înăuntrul norului, părinte, acoperit de Focul cel mai presus de fire, ca un dumnezeiesc cunoscător al Tainelor, strigând: bine eşti cuvântat Doamne, Dumnezeul părinţilor noştri.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Eftimie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Datu-ţi-a ţie, părinte, din destul, cele mai presus de fire, Făcătorul firii, văzând de mai înainte înclinările sufletelor celor ce voiau să se împărtăşească cu trupul Domnului tău, cuvioase.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Eftimie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pe Unul, care şi după dumnezeiasca Întrupare este Unul-Născut în două firi, cinstindu-L, Sfinte Eftimie, ai strigat: bine eşti cuvântat Doamne, Dumnezeul părinţilor noştri.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe tinerii cei bine credincioşi...

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Eftimie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Lui Dumnezeu pe tine hărăzindu-te şi aprinzându-ţi căminul cugetului, părinte Eftimie, bucurându-te, ţi-ai jertfit toată viaţa ca pe o jertfă fără prihană, cântând lui Hristos: pe Domnul lucrurile lăudaţi-L şi prea înălţaţi-L întru toţi vecii.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Eftimie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Înfiat fiind prin dumnezeiesc har, ca o moştenire ai primit cunoaşterea celor viitoare; că firea înfrânându-ţi, ai covârşit-o prin mai înainte cunoaştere, spre sfârşit sârguindu-te, Sfinte părinte Eftimie. Pe Domnul lucrurile lăudaţi-L şi prea înălţaţi-L întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: După naştere, Curată...

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Eftimie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Izvor de tămăduiri fiind şi mai înainte de moarte şi după ce ai fost pus în sicriu, cuvioase, te fericim, ca pe un viteaz purtător de biruinţă.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Eftimie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pe Cel dintru înălţime fă-L Ajutător ocârmuitorilor celor de pe pământ, împotriva celor potrivnici şi turmei tale, împotriva feluritelor ispite, părinte cuvioase.

Sedealna, glasul al 8-lea. **Podobie:** Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Cu untdelemnul înfrânării ţi-ai umplut duhovniceşte candela sufletului şi dorind după venirea cea pururea luminoasă a Mirelui tău, cu rugăciuni neadormite ai aşteptat-o, cuvioase; şi în Cămara Lui te veseleşti, fericite. Pentru aceasta, după vrednicie, ai primit desfătarea cea pururea vie şi săvârşirea de minuni, de Dumnezeu purtătorule părinte Eftimie. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu să dăruiască iertare de greşeli celor ce prăznuiesc cu dragoste, sfântă pomenirea ta.

Sedealna Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 8-lea. **Podobie:** Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Sufletului meu celui umilit, Fecioară, care se arată fără de cârmă, înecându-se acum în tulburarea greutăţilor vieţii, sub povara păcatelor, prea curată, grăbeşte Născătoare de Dumnezeu, cu liniştea ta cea caldă şi dobândeşte-i iertare, căci se primejduieşte a ajunge în adâncul iadului. La limanul tău am alergat, Născătoare de Dumnezeu, ajută-mi, rugându-te Fiului tău şi Dumnezeu, să mi se dea iertare de păcate. Că pe tine nădejde te am, eu, robul tău.

Canon de rugăciune către Sfântul cuvios Eftimie cel mare (2)

facerea lui Teofan

Troparul Sfântului cuvios Eftimie cel mare, glasul al 4-lea: Veseleşte-te pustiu care nu rodeai, bucură-te ceea ce nu aveai durere; că bărbatul doririlor Duhului ţi-a înmulţit ţie fii, sădindu-i cu dreapta cinstire de Dumnezeu şi hrănindu-i cu înfrânarea, spre împlinirea faptelor bune. Cu ale cărui rugăciuni, Hristoase Dumnezeule, mântuieşte sufletele noastre.

Cântarea l, glasul al 8-lea

Irmos: Pe prigonitorul Faraon...

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Eftimie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu rugăciunile şi cu cererile tale rugând cu umilinţă pe Dumnezeu, risipeşte întunecatul nor al întristării mele, prea fericite, cel ce eşti plin de veselie şi de bucurie şi te găseşti înaintea Împăratului tuturor.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Eftimie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca un alt Samuel, dat de Dumnezeu şi făgăduit mai înainte de zămislire, părinte, te-ai arătat tuturor Bisericilor, cuvioase, potrivit cu chemarea ta, aducându-le la tine, precum se cuvine, cu lumina bucuriei.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Eftimie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Părinţii tăi, făcând rugăciuni şi cereri către Dumnezeu, dar dumnezeiesc te-au primit pe tine şi vlăstar purtător de lumină, care ai vestit cu naşterea ta strălucirea dreptei cinstiri de Dumnezeu şi înfruntarea eresurilor.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Tu din pruncie te-ai afierosit, cuvioase, Dăruitorului Dumnezeu; şi spre Dânsul privind şi povăţuit fiind cu poruncile Lui cele făcătoare de viaţă, de Dumnezeu purtătorule, la înălţimea cea prea înaltă a faptelor bune te-ai ridicat, prin credinţă.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Pe tine, Maica lui Dumnezeu, ocrotitoare având-te, nu ne vom înspăimânta de mulţimea vrăjmaşilor, care se luptă împotriva celor ce slăvesc cu evlavie pe Cel ce S-a născut din tine, pe Dumnezeul tuturor şi Domnul; pe Acela roagă-L pentru noi, să mântuiască sufletele noastre.

Catavasie: Pământul cel roditor de adâncime, uscat l-a trecut oarecând soarele; căci ca un zid s-a închegat apa de amândouă părţile, trecând poporul marea pedestru şi lui Dumnezeu cu plăcere cântăm: să cântăm Domnului, căci cu slavă S-a prea slăvit.

Cântarea a 3-a

Irmos: Cel ce ai întărit dintru început cerurile cu înţelepciune şi ai întemeiat pământul pe ape, întăreşte-mă pe piatra poruncilor Tale, Hristoase; că nu este sfânt afară de Tine, Unule Iubitorule de oameni.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Eftimie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Din cea stearpă născându-te, ca un lucrător de multă bună rodire te-ai arătat, tăind spinii păgânătăţii, cuvioase şi semănând dumnezeiasca sămânţă a dreptei cinstiri de Dumnezeu.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Eftimie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Slujitor sfinţit al lucrurilor celor mai presus de fire şi tainice făcându-te, de Dumnezeu purtătorule, pe cei necredincioşi i-ai adus la Hristos; aceia cu dumnezeiască cuviinţă crezând învăţăturilor tale, prea cuvioase părinte Eftimie, au învăţat lucrurile cele mai bune.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Eftimie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Folosindu-te de gândirea cea înţeleaptă şi cucernică, ai ales îndată, în locul celor trecătoare şi stricăcioase, viaţa şi desfătarea cea veşnică, ucigându-ţi trupul cu cea mai aspră înfrânare, părinte Eftimie.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu sufletul aprins şi rănit de dorirea lui Hristos fugind de cursele demonilor cele arzătoare ca focul, te-ai luminat, părinte, cu harul cel răcoritor, biruitor făcându-te.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Graiurile dumnezeieştilor prooroci şi proorociile lor le-ai pecetluit, născând pe Cuvântul, cel ce a grăit printr-înşii şi a împlinit ale lor dumnezeieşti grăiri, ceea ce singură eşti binecuvântată, prea lăudată Maică.

Catavasie: Întărirea celor ce nădăjduiesc spre Tine, întăreşte Doamne Biserica Ta, care o ai câştigat cu scump sângele Tău.

Cântarea a 4-a

Irmos: Tu eşti Tăria mea, Doamne, Tu Dumnezeul meu, Tu Bucuria mea, Cel ce nu ai lăsat Sânurile Părinteşti şi a noastră sărăcie ai cercetat-o. Pentru aceasta cu proorocul Avacum strig către Tine: Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Eftimie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pe tine, părinte, cu totul te-ai afierosit lui Dumnezeu, tinzând către mărirea cea nemuritoare; şi la Dânsul ai alergat cu căldură prin trăire curată, prin pustnicie şi prin viaţă prea luminată, neîncetat strigând: Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Eftimie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Iubind Izvorul bunătăţii, cuvioase, din toată puterea, pustnicilor te-ai făcut izvor de dumnezeieşti daruri, vindecând pe cei însetaţi. Că izvoare ai izvorât în chip minunat, întocmai ca şi Moise de demult în pustiu, prea fericite.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Eftimie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Arătându-te din cele nepătrunse ale Duhului, ai slobozit pe fiii roabei, zidindu-i din nou fii ai lui Dumnezeu, cu dumnezeiască cuviinţă, prin botezul înfierii. Că urmând vieţii dumnezeiescului Înaintemergător, botezător te-ai arătat, părinte Eftimie.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

De la Dumnezeu cu har fiind luminat, te-ai făcut cunoscut Sfinte Eftimie, celor ce nu te ştiau; căci cu adevărat nu se cuvenea ca fapta ta cea bună să se tăinuiască în pustiu şi să se acopere. Pentru aceasta Stăpânul a toate te-a arătat tuturor ca pe un Luceafăr purtător de lumină.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Bucură-te, prea cinstită; Bucură-te, Fecioară prea curată; Bucură-te, munte umbrit cu har; Bucură-te, cort; Bucură-te, chivot; Bucură-te, sfeşnic, care porţi dumnezeiasca Lumină; că te-ai făcut solitoare de bucurie negrăită şi de veselie sufletelor credincioşilor.

Catavasie: Acoperit-au cerurile bunătatea Ta, Hristoase, că ieşind din Chivotul sfinţirii Tale, din nestricata Maică, în Biserica slavei Tale, Te-ai arătat ca un Prunc în braţe purtat, şi s-au umplut toate de a Ta laudă.

Cântarea a 5-a

Irmos: Pentru ce m-ai lepădat de la faţa Ta, Cel ce eşti Lumină neapusă şi m-a acoperit întunericul cel străin pe mine, ticălosul! Ci, Te rog întoarce-mă şi la lumina poruncilor Tale îndreptează căile mele.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Eftimie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Mers-ai înaintea pustnicilor pe cărarea cerească a evlaviei, Sfinte părinte Eftimie; şi la moştenirea cea nepieritoare, întru cele de sus i-ai adus, stâlp de foc şi nor arătându-te, prin strălucirea Duhului.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Eftimie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Doctor prea îndurat al celor neputincioşi, părinte, te-a dăruit lumii Hristos; minunat hrănitor al flămânzilor, învăţător al celor nepricepuţi, înţelepţitor al celor nerecunoscători şi sprijinitor al celor orfani şi al săracilor.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Eftimie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Îndurător, milostiv şi purtător de cuget smerit ai fost; pricinile patimilor cu dumnezeieşti învăţături ai tăiat şi ai înţelepţit, părinte şi ai învăţat pe ucenicii tăi şi neputinţele sufletelor ai tămăduit.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Pretutindenea răspândind razele luminoase ale minunilor tale, pe toţi i-ai luminat; şi i-ai atras la învăţăturile tale, zidindu-le deprinderi bune şi îndreptându-le înclinările sufletelor cu curăţia cugetului.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Adevărată Născătoare de Dumnezeu te mărturisim pe tine, ceea ce eşti de Dumnezeu cu har dăruită, noi toţi, cei ce prin Naşterea ta ne-am mântuit din naşterea cea stricăcioasă şi la viaţa cea mai bună iarăşi am fost chemaţi pentru milostivirea milei Dumnezeului nostru.

Catavasie: Când a văzut Isaia, în vedenie pe Dumnezeu pe scaun prea înalt, de Îngerii slavei înconjurat, a strigat: vai mie, ticălosul. Că am văzut mai înainte pe Dumnezeu Întrupat, pe Cel ce stăpâneşte pacea şi lumina cea neînserată.

Cântarea a 6-a

Irmos: Curăţeşte-mă, Mântuitorule, că multe sunt fărădelegile mele şi Te rog ridică-mă din adâncul răutăţilor. Căci către Tine, am strigat şi mai auzit, Dumne-zeul mântuirii mele.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Eftimie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Putere foarte mare luând de la Dumnezeu, ai alungat mulţimile vrăjmaşilor demoni, vindecând de chinuirea lor pe toţi cei ce aleargă la tine cu credinţă.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Eftimie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Fericit cu adevărat ai ajuns, părinte Eftimie, dobândind sărăcia cea aducătoare de bogăţie şi tristeţea cea aducătoare de bucurie, cuvioase; prin care ai moştenit Împărăţia Cerurilor.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Lepădat-ai cinstea cea de pe pământ şi mărirea cea lesne pieritoare şi ai primit viaţa cea pururea veşnică şi moştenirea cea nestricăcioasă, prea fericite, sălăşluindu-te cu toată hotărârea în Corturile cele cereşti.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Doamnă a toate şi Stăpână pe tine te numim; că ai născut în chip de negrăit pe Cel ce este cu adevărat Dumnezeu; pe Cel ce toate le-a făcut şi pe toate le ţine şi le cuprinde, ceea ce eşti cu totul fără prihană.

Catavasie: Strigat-a ţie, văzând bătrânul, cu ochii mântuirea, care a venit popoarelor de la Dumnezeu, Hristoase, Tu eşti Dumnezeul meu.

Condac, glasul al 8-lea:

Podobie: Ca nişte pârgă a firii...

Întru cinstita naşterea ta, făptura a aflat veselie; şi întru dumnezeiasca pomenirea ta, cuvioase, bucurie a primit de pe urma multelor tale minuni; din care dai destul şi sufletelor noastre şi ne curăţeşte de spurcăciunea păcatelor, ca să cântăm: Aliluia.

Cântarea a 7-a

Irmos: De pogorârea lui Dumnezeu focul s-a ruşinat în Babilon, oarecând. Pentru aceasta tinerii în cuptor cu picioare vesele, ca într-o grădină verde, săltând au cântat: Binecuvântat eşti Dumnezeul părinţilor noştri.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Eftimie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Sălaş de nevoinţă pustnicească şi şcoală de sfinţenie s-a arătat, părinte, viaţa ta, unindu-te prin înfrânarea cea desăvârşită cu cei fără de trup şi strigând, Sfinte Eftimie: bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Eftimie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Sabie cu două tăişuri te-a arătat Hristos pe tine, care a înţepat inimile vrăjmaşilor şi a veselit sufletele celor ce cântă: bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Umplându-te de Lumina cea întreit strălucitoare, părinte, a doua lumină prin împărtăşire te-ai arătat, Sfinte Eftimie, închipuind pe cea dintâi şi raze luminoase răspândind celor ce cântă: bine eşti, cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Ca un revărsat de zori de răsărit, având pe Soarele dreptăţii, care cu razele cunoaşterii de Dumnezeu a curăţit lumea din întunericul necunoştinţei. Căruia cântăm: bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri.

Catavasie: Pe Tine, Cel ce ai răcorit în foc pe tinerii cei ce Dumnezeu Te-a numit, şi în Fecioară nestricată Te-ai sălăşluit, lăudăm pe Dumnezeu Cuvântul, cântând cu bună credinţă: Bine este cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri.

Cântarea a 8-a

Irmos: De şapte ori a ars cuptorul chinuitorul caldeilor pentru cinstitorii de Dumnezeu. Dar, văzându-i pe aceştia mântuiţi de o Putere mai mare, Făcătorului şi Mântuitorului a strigat: tineri binecuvântaţi-L, preoţi lăudaţi-L, popoare prea înălţaţi-L întru toţi vecii.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Eftimie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ducând viaţă cu totul încordată, prea fericite, la Cugetarea cea prea înaltă ai ajuns; şi vas care cuprinde în sine pe Duhul cel făcător de viaţă făcându-te, ai împărtăşit darurile cele ce izvorăsc de acolo din destul, cântând neîncetat: popoare, prea înălţaţi pe Hristos întru toţi vecii.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Eftimie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Mutându-te din viaţă, ai ajuns în Cetatea cea înaltă a Sionului; şi în Locaşurile cele veşnice poposind şi moştenirea cerească din ostenelile tale aflând, împreună cu Cetele îngereşti ai cântat: tineri binecuvântaţi, preoţi lăudaţi, popoare prea înălţaţi pe Hristos în veci.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Eftimie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Soare cu totul strălucitor fiind, ai luminat pustiurile; pe demonii cei cu chipuri întunecate i-ai alungat şi stâlp cu totul luminos şi înalt până la cer te-ai făcut, strălucind cu raze făcătoare de minuni şi neîncetat strigând: preoţi lăudaţi, popoare prea înălţaţi pe Hristos în veci.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Cu prea sfinţite fapte împodobit fiind în viaţă, la fapta bună cea dintru început ai ajuns şi strălucind cu învăţăturile cele drepte şi tâlcuitor al teologiei celei adevărate făcându-te, strigi neîncetat: preoţi binecuvântaţi, popoare prea înălţaţi pe Hristos în veci.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Mireasă dumnezeiască, cu totul fără prihană, scoate din robia patimilor pe cei ce scapă la tine, Stăpână; şi libertate de sine stăpânitoare dă Bisericii creştinilor, care cântă cu credinţă: preoţi binecuvântaţi, popoare prea înălţaţi pe Hristos în veci.

Catavasie:

Să lăudăm, bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

În focul cel mistuitor uniţi fiind tinerii, cei ce au fost cei dintâi în cinstirea de Dumnezeu, dar de văpaie nefiind vătămaţi, cântare dumnezeiască au cântat: binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul şi prea înălţaţi-L întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Înfricoşatu-s-a de aceasta cerul şi marginile pământului s-au minunat, că Dumnezeu S-a arătat oamenilor trupeşte; şi pântecele tău s-a făcut mai desfătat decât cerurile. Pentru aceea pe tine, Născătoare de Dumnezeu, voievozii Cetelor îngereşti şi omeneşti te măresc.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Eftimie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Arătatu-ţi-a Hristos trecerea ta către Dânsul, cea mult dorită, părinte, ca şi odinioară lui Moise, văzătorului de Dumnezeu; căruia următor prin faptă bună făcându-te, ai despărţit marea patimilor şi ai trecut neîmpiedicat la pământul făgăduinţei, biruind pe cei potrivnici.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Eftimie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Izbucnit-a apă în pustiu şi pământul cel însetat ca un lac s-a făcut, schimbându-se prin rugăciunile tale, părinte. Că cetele sihaştrilor au locuit în pustiu, întocmai ca nişte râuri; ţinutul Iordanului a înflorit ca şi crinul, udat cu lacrimile tale.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Eftimie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Mutatu-te-ai ca şi râvnitorul Ilie, purtat fiind la cer de carul faptelor bune, acolo unde viaţa ta s-a înscris, în chip vădit, cuvioase; şi acum înaintea Stăpânului stând, pomeneşte pe cei ce săvârşesc cu credinţă pomenirea ta cea de lumină purtătoare şi prea sfinţită.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Eftimie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Viaţa ta îngerească a fost, prea fericite şi petrecerea ta prea strălucită, de Dumnezeu înţelepţite; iar sufletul tău dumnezeiesc şi plin de lumină şi credinţa ta evlavioasă. Că ai fost tâlcuitor al dumnezeieştilor dogme, purtătorule de Dumnezeu şi propovăduitor al învăţăturii creştine te-ai arătat.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Rugător şi mijlocitor către Dumnezeu, care îmi mijloceşti iertare de păcate şi de greşeli; ca pe cel ce eşti următor milostivirilor dumnezeieşti, te pun cu osârdie înainte, nădăjduind în mijlocirea ta, înţelepţitule de Dumnezeu.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Turn de mântuire fii mie, Curată, nimicind taberele demonilor şi mulţimea ispitelor şi a nevoilor şi năvălirea patimilor departe alungând şi curată eliberare dăruindu-mi revarsă dumnezeieştile daruri din destul asupra mea.

Catavasie: În lege, în umbră şi în Scriptură, închipuire vedem noi credincioşii, toată partea bărbătească ce deschide pântecele, sfânt lui Dumnezeu este. Deci pe Cuvântul cel mai înainte născut, Fiul Tatălui Celui fără de început, Cel Întâi-Născut din Maică fără ispită bărbătească, Îl slăvim.

Sedealna, glasul al 8-lea. **Podobie:** Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce

hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Cu untdelemnul înfrânării ţi-ai umplut duhovniceşte candela sufletului şi dorind după venirea cea pururea luminoasă a Mirelui tău, cu rugăciuni neadormite ai aşteptat-o, cuvioase; şi în Cămara Lui te veseleşti, fericite. Pentru aceasta, după vrednicie, ai primit desfătarea cea pururea vie şi săvârşirea de minuni, de Dumnezeu purtătorule părinte Eftimie. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu să dăruiască iertare de greşeli celor ce prăznuiesc cu dragoste, sfântă pomenirea ta.

Sedealna Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 8-lea. **Podobie:** Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Sufletului meu celui umilit, Fecioară, care se arată fără de cârmă, înecându-se acum în tulburarea greutăţilor vieţii, sub povara păcatelor, prea curată, grăbeşte Născătoare de Dumnezeu, cu liniştea ta cea caldă şi dobândeşte-i iertare, căci se primejduieşte a ajunge în adâncul iadului. La limanul tău am alergat, Născătoare de Dumnezeu, ajută-mi, rugându-te Fiului tău şi Dumnezeu, să mi se dea iertare de păcate. Că pe tine nădejde te am, eu, robul tău.

Sinaxar

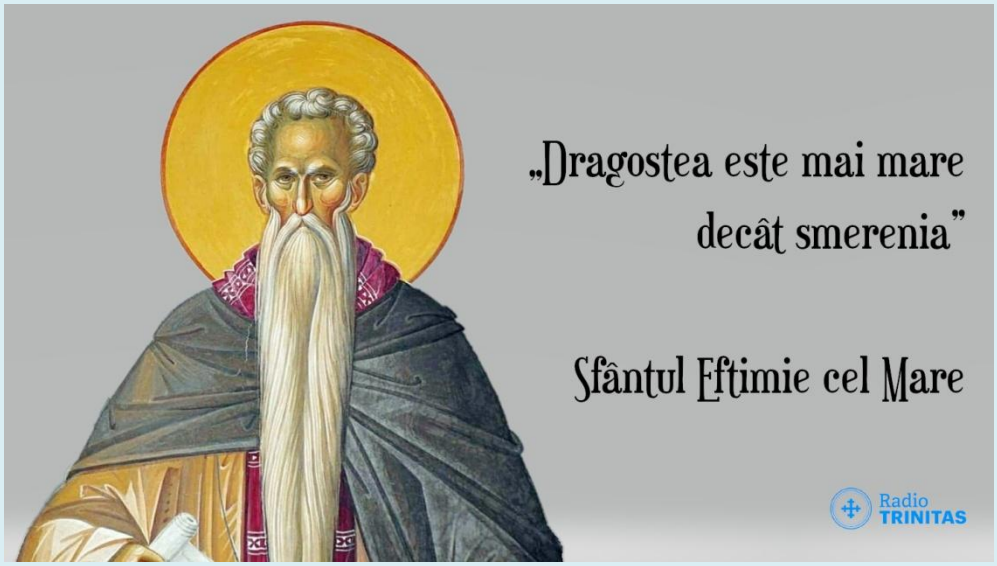

În această lună, în ziua a douăzecea, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru, Eftimie cel mare.

Stih: Ce obştesc este ţie Eftimie şi vieţii de pe pământ,
Ridică-te spre îngerii cei ce înstrăinaţi de viaţă sunt.
În această lună, în a douăzecea zi,
Eftimie de a vieţui conteni.

Acest prea cuvios părintele nostru şi marele Eftimie, a fost pe vremea împărăţiei lui Graţian, născându-se în Melitina, mitropolia ce este în Armenia, din părinţi de bun neam, anume: Pavel şi Dionisia, ca marele Ioan, din pântece sterp şi neroditor.

Pentru aceasta şi-a avut şi numele după făgăduinţă, viind glas de sus la părinţii lui să se bucure şi să se afle în voie bună, când se rugau ca să le dea fii.

Pe acesta după moartea tatălui său, l-a dus maica sa la Eutropiu marele episcop al Melitinei, şi a fost rânduit de dânsul la ceata clericilor.

Deci făcându-se iscusit spre adunarea sfintelor învăţături şi întrecând pe toţi cei de potriva lui cu nevoinţa faptelor celor bune, fost-a silit să se hirotonisească preot, şi să primească grija sfintelor mânăstiri şi a schiturilor.

Deci fiind de douăzeci şi nouă de ani, s-a dus la Ierusalim şi s-a sălăşluit într-una din peşterile muntelui, împreună cu prea cuviosul Teoctist în care a vindecat pe

mulţi din grele boli, şi zic că şi acesta cu numele Domnului din foarte puţine, pâini a hrănit patru sute de oameni călători ce nimerise la mânăstirea lui.

Şi nu numai el dezlegând sterpiciunea cu puterea lui Dumnezeu s-a născut, ci şi pe alte femei care nu năşteau, prin ruga sa le-a făcut bine roditoare de prunci.

Şi acesta ca marele Ilie a deschis porţile Cerului şi a tămăduit pământul care era bolnav de nerodire, şi a vădit strălucirea cea dinlăuntru a sufletului prea cuviosului, stâlpul cel de foc, pe care când slujea jertfa cea fără de sânge, l-au văzut cei ce stau împrejur; se pogora de la Cer şi sta lângă sfântul până săvârşea sfânta Jertfă.

Încă şi aceasta, că vedea cu gândul gândurile şi aşezarea celor ce mergeau să se împărtăşească cu dumnezeiasca împărtăşire, care dintr-înşii mergeau cu curată cunoştinţă şi care era întinat. Cu adevărat grăiesc că acesta era un semn al celei de-săvârşit curăţeniei sale.

Acest fericit ajungând la nouăzeci şi şapte de ani, a răposat întru Domnul, în zilele împăratului Leon cel mare.

Însă era la chip cuvios şi la fire fără de răutate, la faţă albineţ, la stat om de cinste, cărunt la păr, barba lăsată în jos până la brâu.

Şi zic pentru dânsul şi aceasta, că vrând să moară un monah care se părea multora a fi întreg înţelept şi ţinut de pofte, iar n-a fost aşa, ci mai vârtos dimpotrivă ne-astâmpărat şi neînfrânat. Că a văzut fericitul un înger trăgându-i sufletul dintr-însul cu o ostie, auzind împreună şi glas, care vădea ascunsele ruşini ale monahului.

Şi se face pomenirea lui în sfânta biserică cea mare.